

[Lembourn.]

udvalget kunne skæbes flertal for mit ændringsforslag. Når jeg alligevel har ønsket at få det til afstemning i folketinget, er det, fordi jeg havde den fornemmelse under debatten, at der var megen usikkerhed omkring det, og at der muligvis i folketingssalen var større interesse for det end i udvalget.

Jeg vil derfor anbefale folketinget at stemme for det af mig stillede ændringsforslag.

Med hensyn til det af et flertal stillede ændringsforslag, som gælder nogenlunde det samme, kan jeg meddele, at det konservative folkeparti kan stemme for det.

Poul Dam (SF):

Det forekommer mig, at denne sag er blevet behandlet meget lidt seriøst. Enten vedtager man at udskyde revisionen af en lov, eller også reviderer man den. Det, det nu er endt med efter udvalgsflertallets indstilling, er, at man hverken gør det ene eller det andet. Man ændrer et lille hjørne, hvor det efter min mening er meget tvivlsomt om der er nogen ændring behov, og lader resten være uændret. Jeg mener, det er forkert, jeg mener, at regeringens forslag var rigtigt: man skal udskyde revisionen, for at denne revision kan foregå på et så forstandigt og omfattende grundlag som muligt.

Chr. Christensen (KrF):

Selv om lovforslaget i virkeligheden kun er en forlængelse, vil jeg gerne sige, at kristeligt folkeparti har meget stor sympati for det af hr. Lembourn stillede ændringsforslag. Vi mener nemlig, at det bringer afgørelsen ud til kommunerne i højere grad, og da vi meget gerne vil styrke nærdemokratiet og styrke kommunernes medvirken i kunstneriske spørgsmål, vil vi stemme for ændringsforslaget.

Ib Christensen (DR):

Som det fremgår såvel af førstebehandlingen som af udvalgsbetænkningen, er retsforbundet modstander af hele loven og vil derfor anbefale at stemme imod lovforslaget. Konsekvensen heraf bliver naturligvis, at vi må fremsætte selvstændigt forslag, hvad vi også har gjort, med henblik på en total afvikling af loven om Statens Kunstfond.

Skulle det imidlertid gå således, at loven består, kan vi støtte det af det konservative mindretal stillede ændringsforslag med hensyn til at give kommunerne en maksimal indflydelse på udsmykningen.

Mette Madsen (V):

Jeg havde ikke tænkt at tage ordet her i dag, fordi udvalgets formand jo i sin indledning netop havde udtrykt det, der også var venstres stilling til forslaget, men jeg vil godt lige føje en enkelt bemærkning til.

Vi er ikke fra venstres side imod lokal indflydelse, tværtimod. Vi har ved lovens ændring i 1969 stemt for, at kommuner, der får tildelt en bevilling til udsmykning, kan supplere tremandsudvalget med 2 lokale repræsentanter samt bygningens arkitekt. Vi mener, at vi herved har givet udsmykningsudvalget en afbalanceret sammensætning.

Men for at kommunerne ikke skal overse denne ændring i loven og derved miste en lovfæstet medindflydelse, har vi sammen med et flertal i udvalget stillet ændringsforslag nr. 2, der kort og godt går ud på, at ordet „kan“ i den pågældende paragraf ændres til „skal“. Denne ændring betragter vi simpelt hen som et skub til kommunerne, så de virkelig får udnyttet den ret til indflydelse på udsmykningsopgaver, som de fik ved ændringen i 1969.

Ministeren for kulturelle anliggender (Nathalie Lind):

Jeg vil først takke udvalget for det meget store og meget interesserede arbejde, der er udført.

Vi har jo haft dybtgående debatter også om den fremtidige ordning af loven om Statens Kunstfond. Jeg tror, det er vigtigt, at vi på dette tidspunkt kun foretager den ændring, der her er tale om, hvor vi understreger mulighederne for kommunernes indflydelse. Jeg tror, at hvis vi gik ind på det ændringsforslag, som er stillet af hr. Lembourn, ville vi nedbryde grundlæggende principper i Statens Kunstfond. Når det fremhæves, at kommunerne ønsker ændringen, må det dog i sandhedens interesse siges, at vi ikke har fået nogen henvendelse fra kommunerne om dette spørgsmål. Der er ej heller kommet nogen aktual henvendelse fra Billedkunstnernes Forbund.

Jeg kan med disse ord anbefale, at man